

s'iniciarà l'endemà de la publicació d'aquesta resolució en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes*.

3. Comunicar aquest acord a la Comissió de Medi Ambient, Aigua i Ordenació del Territori, als efectes de la tramitació de l'esmentat projecte de llei.

4. Publicar aquesta resolució en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes*.

Palau de les Corts Valencianes
València, 27 d'octubre de 2022

El president
Enric Morera i Català

B. PROPOSICIONS DE LLEI

Proposició de llei de proposició de llei per la qual es modifica la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, per a la inclusió del concepte de sobirania energètica i la reversió de la prohibició d'exploració, investigació i explotació dels recursos propis, minerals i energètics d'Espanya, presentada pel Grup Parlamentari Vox Comunitat Valenciana (RE número 62.086)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS VALENCIANES

La Mesa de les Corts Valencianes, d'acord amb els articles 128 i 174.1 del Reglament de les Corts Valencianes, en la reunió del 25 d'octubre de 2022, ha acordat admetre a tràmit la Proposició de llei de proposició de llei per la qual es modifica la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, per a la inclusió del concepte de soberanía energètica i la reversió de la prohibició d'exploració, investigació i explotació dels recursos propis, minerals i energètics d'Espanya, presentada pel Grup Parlamentari Vox Comunitat Valenciana (RE número 62.086).

D'acord amb el que disposen els articles 129.2 i 96.1 del Reglament de les Corts Valencianes, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* i la comunicació al Consell.

Palau de les Corts Valencianes
València, 25 d'octubre de 2022

El president
Enric Morera i Català

A LA MESA DE LES CORTS VALENCIANES

Formulants: Ana María Cerdán Martínez i Ana Vega Campos. Diputada i síndica del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

Tipus d'iniciativa: proposició de llei per a ser presentada davant la Mesa del Congrés dels Diputats.

Tràmit: article 174 del Reglament de les Corts Valencianes.

(RE número 59.282). El plazo se iniciará al día siguiente de la publicación de esta resolución en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes*.

3. Comunicar este acuerdo a la Comisión de Medio Ambiente, Agua y Ordenación del Territorio, a los efectos de la tramitación de dicho proyecto de ley.

4. Publicar esta resolución en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes*.

Palau de les Corts Valencianes
València, 27 de octubre de 2022

El presidente
Enric Morera i Català

B. PROPOSICIONES DE LEY

Proposición de ley de proposición de ley por la que se modifica la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética, para la inclusión del concepto de soberanía energética y la reversión de la prohibición de exploración, investigación y explotación de los recursos propios, minerales y energéticos de España, presentada por el Grupo Parlamentario Vox Comunidad Valenciana (RE número 62.086)

PRESIDENCIA DE LAS CORTS VALENCIANAS

La Mesa de las Corts Valencianas, de acuerdo con los artículos 128 y 174.1 del Reglamento de las Corts Valencianas, en la reunión del 25 de octubre de 2022, ha acordado admitir a trámite la Proposición de ley de proposición de ley por la que se modifica la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética, para la inclusión del concepto de soberanía energética y la reversión de la prohibición de exploración, investigación y explotación de los recursos propios, minerales y energéticos de España, presentada por el Grupo Parlamentario Vox Comunidad Valenciana (RE número 62.086).

De acuerdo con lo que disponen los artículos 129.2 y 96.1 del Reglamento de las Corts Valencianas, se ordena su publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* y su comunicación al Consell.

Palau de les Corts Valencianes
València, 25 de octubre de 2022

El presidente
Enric Morera i Català

A LA MESA DE LAS CORTS VALENCIANAS

Formulantes: Ana María Cerdán Martínez y Ana Vega Campos. Diputada y síndica del Grupo Parlamentario Vox Comunidad Valenciana.

Tipo de iniciativa: proposición de ley para su presentación ante la Mesa del Congreso de los Diputados.

Trámite: artículo 174 del Reglamento de las Corts Valencianes.

PROPOSICIÓ DE LLEI PER LA QUAL ES MODIFICA LA LLEI 7/2021, DE 20 DE MAIG, DE CANVI CLIMÀTIC I TRANSICIÓ ENERGÈTICA, PER A LA INCLUSIÓ DEL CONCEPTE DE SOBIRANIA ENERGÈTICA I LA REVERSIÓ DE LA PROHIBICIÓ D'EXPLORACIÓ, INVESTIGACIÓ I EXPLOTACIÓ DELS RECURSOS PROPIIS, MINERALS I ENERGÈTICS D'ESPANYA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'energia és un element fonamental i estratègic per a qualsevol país que pretenga el seu desenvolupament i, evidentment, per a Espanya, la seua indústria, l'ocupació, el benestar de la seua població i, en definitiva, la prosperitat de tota la nació. Es tracta d'un bé intermedi, que s'utilitza no per a la satisfacció directa de necessitats, sinó com a mitjà per a l'obtenció d'altres productes o serveis que poden consumir-se directament, com ara la llum, la calor, el fred o el transport.

És més, el desenvolupament econòmic i la prosperitat material estan basats necessàriament en l'existència i la posada a la disposició de fonts d'energia cada vegada més accessibles, més barates, més fiables i més abundants que permeten incrementar tant la capacitat humana de produir béns i realitzar activitats a un cost cada vegada menor, com la seua distribució més justa. Així ha ocorregut de manera recurrent des que en la prehistòria es descobrira el foc, en l'antiguitat s'inventaren els molins d'aigua, en els inicis de l'edat contemporània els avanços en termodinàmica propiciaren la generalització de les màquines de vapor alimentades per carbó, o es desenvolupara la indústria impulsada pels avanços de l'electricitat, que va donar lloc respectivament a la primera i la segona revolució industrial.

En les dècades recents, els grans avançaments de l'electrònica i la informàtica han promogut una tercera revolució industrial, amb el naixement de l'anomenada societat de la informació, que també necessita imperativament el subministrament energètic per al seu desenvolupament. En les albors d'una quarta revolució industrial, ha d'affirmar-se que, a pesar de la destrucció provocada per les guerres, la humanitat ha viscut l'època de major prosperitat material de la seua existència. No obstant això, és necessari reconèixer així mateix que els avanços referits han causat enormes desigualtats, que han de ser abordades.

L'energia, cada vegada més accessible i barata, ha sigut el pilar indiscretible d'aquest progrés.

II

Aquesta evolució lògica i històrica, que ha permès la major cota de progrés de la història, es funda en l'axioma indiscretible que, com va teoritzar Julián Simón, la intel·ligència humana permet fer cada vegada més amb menys. No obstant això, aquesta voluntat de progrés material ha sigut abruptament i artificialment truncada: els últims anys, els líders polítics i empresarials de les societats occidentals, també els de l'espanyola, han encoratjat la posada en marxa de polítiques de decreixement deliberat i de reversió del progrés, esgrimit com a pretext la lluita contra un «canvi climàtic» suposadament provocat per l'acció humana.

PROPOSICIÓN DE LEY POR LA QUE SE MODIFICA LA LEY 7/2021, DE 20 DE MAYO, DE CAMBIO CLIMÁTICO Y TRANSICIÓN ENERGÉTICA, PARA LA INCLUSIÓN DEL CONCEPTO DE SOBERANÍA ENERGÉTICA Y LA REVERSIÓN DE LA PROHIBICIÓN DE EXPLORACIÓN, INVESTIGACIÓN Y EXPLOTACIÓN DE LOS RECURSOS PROPIOS, MINERALES Y ENERGÉTICOS DE ESPAÑA

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

La energía es un elemento fundamental y estratégico para cualquier país que pretenda su desarrollo y, evidentemente, para España, su industria, el empleo, el bienestar de su población y, en definitiva, la prosperidad de toda la nación. Se trata de un bien intermedio, que se utiliza no para la satisfacción directa de necesidades, sino como medio para la obtención de otros productos o servicios que pueden consumirse directamente, tales como la luz, el calor, el frío o el transporte.

Es más, el desarrollo económico y la prosperidad material están necesariamente basados en la existencia y puesta a disposición de fuentes de energía cada vez más accesibles, más baratas, más fiables y más abundantes que permitan incrementar tanto la capacidad humana de producir bienes y realizar actividades a un coste cada vez menor, como su más justa distribución. Así ha ocurrido de forma recurrente desde que en la prehistoria se descubriese el fuego, en la antigüedad se inventasen los molinos de agua, en los inicios de la edad contemporánea los avances en termodinámica propiciasen la generalización de las máquinas de vapor alimentadas por carbón, o se desarrollase la industria impulsada por los avances de la electricidad, dando lugar respectivamente a la primera y la segunda revolución industrial.

En las recientes décadas, los grandes adelantos de la electrónica y la informática han promovido una tercera revolución industrial, con el nacimiento de la llamada sociedad de la información, que también necesita imperativamente del suministro energético para su desenvolvimiento. En los albores de una cuarta revolución industrial, debe afirmarse que, a pesar de la destrucción provocada por las guerras, la humanidad ha vivido la época de mayor prosperidad material de su existencia. No obstante, es necesario reconocer asimismo que los avances referidos han causado enormes desigualdades, que deben ser abordadas.

La energía, cada vez más accesible y barata, ha sido el pilar indiscretible de ese progreso.

II

Tal evolución lógica e histórica, que ha permitido la mayor cota de progreso de la historia, se funda en el axioma indiscretible de que, como teorizara Julián Simón, la inteligencia humana permite hacer cada vez más con menos. Sin embargo, esta voluntad de progreso material ha sido abrupta y artificialmente truncada: en los últimos años, los líderes políticos y empresariales de las sociedades occidentales, también los de la española, han alentado la puesta en marcha de políticas de deliberado decrecimiento y de reversión del progreso, esgrimiendo como pretexto la lucha contra un «cambio climático» supuestamente provocado por la acción humana.

En aquesta línia, s'han subscrit tractats internacionals i s'han dictat lleis i reglaments en virtut dels quals els estats, principalment europeus, s'han obligat a reduir les emissions de diòxid de carboni en terminis irrealsitzables. A aquest efecte s'han implantat nous impostos i s'han creat figures com els drets d'emissions o les taxes verdes, que, juntament amb altres nombroses traves burocràtiques, encareixen de manera fictícia el preu final de l'energia. Avui és indubtable que aquest sobrepreu l'acaben patint empreses i, especialment, consumidors, que suporten els costos de la transició sense rebre explicacions ni sobre els possibles beneficis ni sobre els segurs sacrificis.

No obstant això, les emissions generades per Espanya ni tan sols representen el 0,8% de les emissions globals, mentre que la generació d'electricitat és causa a penes del 12% de les emissions totals del nostre país. Amb l'adopció d'aquestes legislacions, els països europeus abandonen les nocions de prosperitat, progrés, riquesa i desenvolupament; de manera simultània, la Xina, l'Índia i els Estats Units, que són responsables de forma agregada de més d'un 50% de la pol·lució mundial, rebutgen impulsar polítiques de reducció d'emissions netes i proveeixen Europa dels béns i serveis que aquesta, paradojalment, rebutja produir.

La suposada necessitat de les polítiques referides es basava en l'existència de nombrosíssims estudis científics dedicats, des de fa dècades, a analitzar exclusivament els aspectes negatius futurs del canvi climàtic. Aquests documents ignoraven els indubtables efectes positius de l'escalfament global i, amb això, abandonaven *a limine* la possibilitat de realitzar qualsevol tipus d'anàlisi cost/benefici de les possibles alternatives, dels terminis d'adaptació i de la possible mitigació dels efectes. A pesar que les previsions d'aquests estudis, que en la majoria tendien i tiendeixen al catastrofisme (fi del petroli, complet desglaciació àrtic, increment del nivell del mar i desaparició d'illes i costes, milions de refugiats) s'han incomplít en gran manera, els governs mundials continuen alimentant-se d'aquests estudis per a fomentar polítiques en el sentit indicat.

Així mateix, aquests programes, les seues premisses i la seu aplicació, destrueixen la confiança que els avanços de la tècnica humana puguen subvertir les dificultats que plantegen les emissions netes generades per combustibles fòssils. Ans al contrari, els poders públics de tots els àmbits territorials s'han assegurat d'affirmar que el negoci de companyies i països productors de gas i petroli serà inexistent en trenta anys, la qual cosa és per si mateixa un sever element desincentivador d'inversions que facen més netes i abundants tals fonts d'energia. A més, i com es va anticipar, han imposat barreres artificials al finançament de projectes d'exploració i refinament d'aquests combustibles, i han impedit que el sector fomente una major compatibilitat amb els objectius de reducció d'emissions.

Dins d'aquesta línia s'emmarca la negativa recent del Regne d'Espanya a acceptar la inclusió del gas natural i de l'energia nuclear en la taxonomia europea. En aquest supòsit, les mateixes institucions de la Unió Europea han desautoritzat una posició que s'ha demostrat contrària a l'evidència científica, i han admès, davant l'impacte de la crisi energètica mundial, la necessitat de reforçar aquestes fonts en la combinació energètica.

En esta línea, se han suscrito tratados internacionales y dictado leyes y reglamentos en virtud de los cuales los estados, principalmente europeos, se han obligado a reducir las emisiones de dióxido de carbono en plazos irrealesitzables. Con este fin se han implantado nuevos impuestos y se han creado figuras como los derechos de emisiones o las tasas verdes, que, junto con otras numerosas trabas burocráticas, encarecen de forma ficticia el precio final de la energía. Hoy es indudable que este sobreprecio lo terminan sufriendo empresas y, especialmente, consumidores, que soportan los costes de la transición sin recibir explicaciones ni sobre sus posibles beneficios ni sobre sus seguros sacrificios.

Sin embargo, las emisiones generadas por España ni siquiera representan el 0,8% de las emisiones globales, mientras que la generación de electricidad es causa apenas del 12% de las emisiones totales de nuestro país. Con la adopción de estas legislaciones, los países europeos abandonan las nociones de prosperidad, progreso, riqueza y desarrollo; de manera simultánea, China, India y Estados Unidos, que son responsables de forma agregada de más de un 50% de la polución mundial, rechazan impulsar políticas de reducción de emisiones netas y proveen a Europa de los bienes y servicios que esta, paradójicamente, rechaza producir.

La supuesta necesidad de las políticas referidas se basaba en la existencia de numerosísimos estudios científicos dedicados, desde hace décadas, a analizar exclusivamente los aspectos negativos futuros del cambio climático. Tales documentos ignoraban los indudables efectos positivos del calentamiento global y, con ello, abandonaban *a limine* la posibilidad de realizar cualquier tipo de análisis coste/beneficio de las posibles alternativas, de los plazos de adaptación y de la posible mitigación de sus efectos. A pesar de que las previsiones de estos estudios, que en su mayoría tienden y tienden al catastrofismo (fin del petróleo, completo deshielo ártico, incremento del nivel del mar y desaparición de islas y costas, millones de refugiados) se han incumplido en gran medida, los gobiernos mundiales siguen alimentándose de estos estudios para fomentar políticas en el sentido indicado.

Asimismo, tales programas, sus premisas y su aplicación, vienen a destruir la confianza en que los avances de la técnica humana puedan subvertir las dificultades que plantean las emisiones netas generadas por combustibles fósiles. Antes al contrario, los poderes públicos de todos los ámbitos territoriales se han asegurado de afirmar que el negocio de compañías y países productores de gas y petróleo será inexistente en treinta años, lo cual es de por sí un severo elemento desincentivador de inversiones que hagan más limpias y abundantes tales fuentes de energía. Además, y como se anticipó, han impuesto barreras artificiales a la financiación de proyectos de exploración y refino de tales combustibles, impidiendo que el sector fomente una mayor compatibilidad con los objetivos de reducción de emisiones.

Dentro de esta línea se enmarca la reciente negativa del Reino de España a aceptar la inclusión del gas natural y de la energía nuclear en la taxonomía europea. En este supuesto, las propias instituciones de la Unión Europea han desautorizado una posición que se ha demostrado contraria a la evidencia científica, admitiendo, ante el impacto de la crisis energética mundial, la necesidad de reforzar tales fuentes en la combinación energética.

III

En aquest marc conceptual se situa la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, que, segons el preàmbul, «posa en el centre de l'acció política la lluita contra el canvi climàtic i la transició energètica, com a vector clau de l'economia i la societat per a construir el futur i generar noves oportunitats socioeconòmiques», i que declara com a propòsit «asegurar la consecució de la neutralitat de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle a Espanya abans de l'any 2050» , en línia amb el Pla nacional integrat d'energia i clima (PNIEC), imposat per la Comissió Europea als estats membre.

Els nefastos resultats de l'aplicació d'aquesta norma són ja evidents per a l'opinió pública, i la filosofia errada que la inspira és reveladora d'una total falta de confiança, com s'ha exposat, en els avanços de la tècnica. Tots dos factors impulsen la seu completa derogació, i els motius per a això són nombrosos. Tanmateix, la urgència de les mesures que han d'adoptar-se per a superar l'actual crisi aconsella que aquesta llei s'ajuste a un objecte més delimitat i se centre a suprimir els elements més perjudicials de la legislació referida.

El primer d'aquests elements és el constituit pels principis rectors de la norma, continguts en l'article 2, que obedeixen a criteris netament ideològics, aliens al bé comú i a l'interès nacional, i que en nombroses ocasions no tenen res a veure amb la matèria de la llei i obliguen a una interpretació autèntica *de facto*. Per això, se substitueixen per uns principis rectors diferents, que han d'inspirar una política energètica completament diferent a la que s'ha desenvolupat durant la vigència de la norma.

En segon lloc, és capital eliminar la consagració legal dels objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle de l'article 3, que no són susceptibles de ser aconseguits en el curt període de temps fixat en la llei nacional i en les disposicions europees, i que podrien generar responsabilitat internacional de l'Estat una vegada se'n constate l'incompliment.

El tercer element especialment nociu per als interessos nacionals el formen les diferents prohibicions que afecten l'exploració, la investigació i l'explotació d'hidrocarburs (article 9); la investigació i l'aprofitament de jaciments de minerals radioactius (article 10), així com el règim transitori (disposició transitòria segona), les ajudes a productes energètics d'origen fòssil (article 11), dins del títol III, i les autoritzacions d'explotació, permisos, concessions, pròrrogues o cessions dels recursos de carbó (article 29), en el títol VI. Per tal com, a més, no es prohíbeix, correlativement, la importació d'energia produïda per aquests mitjans en altres països, aquesta s'erigeix com una de les claus de la norma que és peremptori derigar.

En quart lloc, cal donar fi als mandats a les diferents administracions territorials per a impulsar plans de mobilitat sense emissions als municipis, que es contenen en el títol IV i que han de ser derogats. Es tracta d'un dels casos paradigmàtics en què els costos associats a la descarbonització de l'economia suposen un empobriment dels espanyols que menys tenen, ja que es tradueixen en restriccions als desplaçaments justament dels qui, persones o empreses, no tenen capacitat econòmica per a adquirir un vehicle elèctric o híbrid d'última generació.

III

En este marco conceptual se ubica la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética, que, según su preámbulo, «pone en el centro de la acción política la lucha contra el cambio climático y la transición energética, como vector clave de la economía y la sociedad para construir el futuro y generar nuevas oportunidades socioeconómicas», y que declara como propósito «asegurar la consecución de la neutralidad de las emisiones de gases de efecto invernadero en España antes del año 2050» , en línea con el Plan nacional integrado de energía y clima (PNIEC), impuesto por la Comisión Europea a los estados miembro.

Los nefastos resultados de la aplicación de esta norma son ya evidentes para la opinión pública, y la filosofía errada que la inspira es reveladora de una total falta de confianza, como se ha expuesto, en los avances de la técnica. Ambos factores impulsan a su completa derogación, y los motivos para ello son numerosos. Sin embargo, la urgencia de las medidas que han de adoptarse para superar la actual crisis aconseja que la presente ley se ajuste a un objeto más delimitado y se centre en suprimir los elementos más perjudiciales de la legislación referida.

El primero de estos elementos es el constituido por los principios rectores de la norma, contenidos en el artículo 2, que obedecen a criterios netamente ideológicos, ajenos al bien común y al interés nacional y que, en numerosas ocasiones, nada tienen que ver con la materia de la ley y obligan a una interpretación auténtica *de facto*. Por ello, se sustituyen por unos principios rectores distintos, que deben inspirar una política energética completamente diferente que la que se ha venido desarrollando durante la vigencia de la norma.

En segundo lugar, es capital eliminar la consagración legal de los objetivos de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero del artículo 3, que no son susceptibles de ser alcanzados en el corto período de tiempo fijado en la ley nacional y en las disposiciones europeas, y que podrían generar responsabilidad internacional del Estado una vez se constate su incumplimiento.

El tercer elemento especialmente nocivo para los intereses nacionales lo forman las distintas prohibiciones que afectan a la exploración, investigación y explotación de hidrocarburos (artículo 9); a la investigación y aprovechamiento de yacimientos de minerales radiactivos (artículo 10), así como al régimen transitorio (disposición transitoria segunda), a las ayudas a productos energéticos de origen fósil (artículo 11), dentro del título III, y a las autorizaciones de explotación, permisos, concesiones, prórrogas o cesiones de los recursos de carbón (artículo 29), en el título VI. Comoquiera que, además, no se prohíbe, correlativemente, la importación de energía producida por esos medios en otros países, esta se erige como una de las claves de la norma que es perentorio derigar.

En cuarto lugar, es preciso dar fin a los mandatos a las distintas administraciones territoriales para impulsar planes de movilidad sin emisiones en los municipios, que se contienen en el título IV y que deben ser derogados. Se trata de uno de los casos paradigmáticos en los que los costos asociados a la descarbonización de la economía suponen un empobrecimiento de los españoles que menos tienen, por cuanto se traducen en restricciones a los desplazamientos justamente de quienes, personas o empresas, no tienen capacidad económica para adquirir un vehículo eléctrico o híbrido de última generación.

Finalment, s'elimina la necessitat d'incorporar una anàlisi d'impacte per raó de «canvi climàtic» en la memòria d'anàlisi d'impacte normatiu de les normes amb rang de llei i reglaments, i se substitueix per la seu transcendència en relació amb el clima i al medi natural, que en tot cas s'ha de subordinar a la racionalitat i l'evidència científica, no a la ideologia, i ha de ser avaluada conformement a principis de bé comú, de sobirania nacional i de protecció de l'economia espanyola.

IV

Les prohibicions referides no han fet sinó aprofundir en la severa situació de dependència energètica d'Espanya respecte de tercers països (és a dir, els recursos energètics que s'adquireixen de l'exterior en relació amb el total consumit), que en 2019 va ascendir al 74,1%. Així, Espanya va importar 56,88 milions de tones de petroli els últims 12 mesos (gener de 2022) d'una llista de més de 28 països. D'aquesta quantitat, el 73,9% del petroli importat es destina al proveïment del transport (gasoil, gasolina i querosè), la qual cosa incideix notablement en els preus de tots els béns de consum i productes de primera necessitat.

Així mateix, el nostre país importa la totalitat del carbó necessari, quantitat superior als 3,97 milions de tones (2020), i també el total del gas natural objecte de consum anual (379,92 TWh en 2021), equivalent a 36.011 milions de metres cúbics (36,01 bcm). D'aquest consum, 288,5 TWh (76%) van corresponder al consum de llars, comerços i indústries, i 91,4 TWh (24%), a les centrals de generació d'energia elèctrica.

La importació de combustibles fòssils representa així el 96,9% del total de la dependència energètica, i la resta correspon a les importacions d'urani i als intercanvis d'electricitat amb França, el Marroc i Portugal. En aquest sentit, és paradoxal que, en un moment de crisi i de pobreza energètica per al nostre país com l'actual, la posada en marxa de l'anomenada «excepció ibèrica» ha suposat que Espanya es convertís en exportador net d'electricitat barata a França. Així, el cost de producció de l'energia pel nostre país és menor que les retribucions que genera la mateixa demanda francesa, i aquesta diferència és finançada pels espanyols.

En definitiva, Espanya té la possibilitat de produir gran part de l'energia necessària per a les seues necessitats i cobrir una part substancial de la demanda nacional, i amb això es reduiria dràsticament la dependència energètica i els efectes negatius que produeix en tots els espanyols. L'ordenament jurídic, doncs, ha de correspondre a aquestes capacitats amb una legislació favorable a la investigació de nous jaciments energètics, així com de l'exploració i l'explotació d'aquests.

Per això, el concepte que ha de presidir la gestió energètica nacional, i que ha de fer-se present en la Llei 7/2021, és el de soberania energètica. Es tracta de la capacitat triada d'una nació per a assegurar i proveir-se dels recursos energètics necessaris, abaratint el preu de l'energia, augmentant-ne el consum i afavorint el creixement econòmic nacional. Alhora, no ha d'entendre's com a autoproveïment, sinó com una estratègia ben definida, i sostinguda en el temps, dirigida a posar en ús i aprofitar els recursos propis, a adquirir matèries primeres i tecnologia en les millors condicions,

Finalmente, se elimina la necesidad de incorporar un análisis de impacto por razón de «cambio climático» en la memoria de análisis de impacto normativo de las normas con rango de ley y reglamentos, sustituyéndose por su trascendencia con relación al clima y al medio natural, que en todo caso se subordinará a la racionalidad y evidencia científica, no a la ideología, y deberá ser evaluada con arreglo a principios de bien común, de soberanía nacional y de protección de la economía española.

IV

Las prohibiciones referidas no han hecho sino profundizar en la severa situación de dependencia energética de España respecto de terceros países (esto es, los recursos energéticos que se adquieren del exterior con relación al total consumido), que en 2019 ascendió al 74,1%. Así, España importó 56,88 millones de toneladas de petróleo en los últimos 12 meses (enero de 2022) de una lista de más de 28 países. De esta cantidad, el 73,9% del petróleo importado se destina al abastecimiento del transporte (gasóleo, gasolina y queroseno), lo que incide notablemente en los precios de todos los bienes de consumo y productos de primera necesidad.

Asimismo, nuestro país importa la totalidad del carbón necesario, cantidad superior a los 3,97 millones de toneladas (2020), y también el total del gas natural objeto de consumo anual (379,92 TWh en 2021), equivalente a 36.011 millones de metros cúbicos (36,01 bcm). De este consumo, 288,5 TWh (76%) correspondieron al consumo de hogares, comercios e industrias, y 91,4 TWh (24%), a las centrales de generación de energía eléctrica.

La importación de combustibles fósiles representa así el 96,9% del total de la dependencia energética, correspondiendo el resto a las importaciones de uranio y a los intercambios de electricidad con Francia, Marruecos y Portugal. En este sentido, es paradójico que, en un momento de crisis y de pobreza energética para nuestro país como el actual, la puesta en marcha de la llamada «excepción ibérica» ha supuesto que España se convierta en exportador neto de electricidad barata a Francia. Así, el coste de producción de la energía por nuestro país es menor que las retribuciones que genera la propia demanda francesa, siendo esta diferencia financiada por los españoles.

En definitiva, España tiene la posibilidad de producir gran parte de la energía necesaria para sus necesidades y cubrir una parte sustancial de la demanda nacional, reduciéndose con ello drásticamente la dependencia energética y los efectos negativos que produce en todos los españoles. El ordenamiento jurídico debe, pues, corresponder a estas capacidades con una legislación favorable a la investigación de nuevos yacimientos energéticos, así como de su explotación y explotación.

Por ello, el concepto que ha de presidir la gestión energética nacional, y que debe hacerse presente en la Ley 7/2021, es el de soberanía energética. Se trata de la elegida capacidad de una nación para asegurar y abastecerse de los recursos energéticos necesarios, abaratando el precio de la energía, aumentando su consumo y favoreciendo el crecimiento económico nacional. Al tiempo, no debe entenderse como autoabastecimiento, sino como una estrategia bien definida, y sostenida en el tiempo, dirigida a poner en uso y aprovechar los recursos propios, a adquirir materias primas y

sigui internament o a l'exterior, i a comerciar de manera bilateral amb qui sigui més beneficiós a cada moment per als interessos nacionals. El resultat ha de concretar-se en la reducció del grau de dependència energètica i tecnològica a un nivell mínim.

El *prius* material per a això és clar: s'estima que a Espanya hi ha reserves d'hidrocarburs no convencionals per a satisfer la demanda nacional durant més de setanta anys, i aquesta disponibilitat permet complementar l'objectiu del model energètic soberà. Aquestes es localitzen a les àrees bascocantàbrica, pirenèica, Ebre, Guadalquivir i bètica. Així mateix, és ressenyable la presència probable d'hidrocarburs a les aigües territorials de proximitat al sud-est d'Andalusia i a les costes de Catalunya, a més de les probables reserves convencionals de petroli a les aigües pròximes a l'arxipèlag de les Canàries.

D'igual manera, les centrals de generació elèctrica de tecnologia nuclear podrien proveir-se amb urani de les mines que hi ha a Espanya, obtingut en condicions de màxima seguretat i amb garantia de conservació del medi natural. Aquest proveïment amb recursos minerals del subsol nacional incrementaria la competitivitat de la potència nuclear existent i en permetria l'actualització i l'augment. Ha de destacar-se, referent a això, la producció d'urani a les mines de Don Benito (Badajoz) i Ciudad Rodrigo (Salamanca), així com la reserva d'urani que es troba a la mina de Retortillo (Salamanca).

La disponibilitat, la gestió correcta i el possible aprofitament dels recursos energètics i minerals que hi ha a Espanya han d'estar presidits pel principi de soberania energètica. En aplicació d'aquest, els poders públics han de fomentar la reducció dels preus de la factura de la llum i dels combustibles, la minoració de la dependència energètica i, en general, l'enfortiment de l'economia nacional, amb el consegüent alleujament a les famílies i al sector empresarial.

V

Al mateix temps, qualsevol iniciativa que aborde la qüestió de l'espiral creixent dels preus de l'energia ha de plantejar una reducció significativa dels tributs estatals aplicats a l'electricitat i als carburants o, fins i tot, la seua eliminació, fins i tot temporal.

En aquest sentit, s'observa com la recaptació dels ingressos tributaris que gestiona l'Agència Estatal de l'Administració Tributària per compte de l'Estat registra el primer semestre de l'exercici de 2022 un creixement del 18,3%, que s'afegeix a l'increment del 16,3% obtingut l'exercici de 2021. Per això, l'aplicació de disminucions en els tipus de gravamen de diferents figures tributàries, així com l'eliminació —fins i tot temporal— d'unes altres, no generaria cap efecte perjudicial per a les arques públiques que no fora compensat pel benefici que tal mesura operaria en els actors econòmics i en el conjunt de la població.

La reducció, necessàriament dràstica, pot afectar figures com: (i) l'impost sobre el valor afegit, amb un tipus de gravamen actualment en el 5%, per a determinats Iliuraments, importacions i adquisicions intracomunitàries d'energia elèctrica, regulat en l'article 18 del Reial decret llei 11/2022, de 25 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen

tecnología en las mejores condiciones, sea internamente o al exterior, y a comerciar de forma bilateral con quien sea más beneficioso en cada momento para los intereses nacionales. El resultado ha de concretarse en la reducción del grado de dependencia energética y tecnológica a un nivel mínimo.

El *prius* material para ello es claro: se estima que en España existen reservas de hidrocarburos no convencionales para satisfacer la demanda nacional durante más de setenta años, permitiendo complementar su disponibilidad al objetivo del modelo energético soberano. Estas se localizan en las áreas vasco-cantábrica, pirenaica, Ebro, Guadalquivir y bética. Asimismo, es reseñable la probable presencia de hidrocarburos en las aguas territoriales de proximidad al sureste de Andalucía y a las costas de Cataluña, además de las probables reservas convencionales de petróleo en las aguas próximas al archipiélago de las Canarias.

De igual modo, las centrales de generación eléctrica de tecnología nuclear podrían abastecerse con uranio de las minas existentes en España, obtenido en condiciones de máxima seguridad y con garantía de conservación del medio natural. Este abastecimiento con recursos minerales del subsuelo nacional incrementaría la competitividad de la potencia nuclear existente y permitiría su actualización y aumento. Debe destacarse, a este respecto, la producción de uranio en las minas en Don Benito (Badajoz) y Ciudad Rodrigo (Salamanca), así como la reserva de uranio que se halla en la mina de Retortillo (Salamanca).

La disponibilidad, la correcta gestión y el posible aprovechamiento de los recursos energéticos y minerales existentes en España deben estar presididos por el principio de soberanía energética. En aplicación del mismo, los poderes públicos deben fomentar la reducción de los precios de la factura de la luz y de los combustibles, la minoración de la dependencia energética y, en general, el fortalecimiento de la economía nacional, con el consiguiente alivio a las familias y al sector empresarial.

V

Al mismo tiempo, cualquier iniciativa que aborde la cuestión de la espiral creciente de los precios de la energía debe plantear una significativa reducción de los tributos estatales aplicados a la electricidad y a los carburantes o, incluso, su eliminación, aun temporal.

En tal sentido, se observa cómo la recaudación de los ingresos tributarios que gestiona la Agencia Estatal de la Administración Tributaria por cuenta del Estado registra en el primer semestre del ejercicio de 2022 un crecimiento del 18,3%, que se añade al incremento del 16,3% obtenido en el ejercicio de 2021. Por ello, la aplicación de disminuciones en los tipos de gravamen de distintas figuras tributarias, así como la eliminación —aun temporal— de otras, no generaría efecto perjudicial alguno para las arcas públicas que no fuese compensado por el beneficio que tal medida operaría en los actores económicos y en el conjunto de la población.

La reducción, necesariamente drástica, puede afectar a figuras como: (i) el impuesto sobre el valor añadido, con un tipo de gravamen actualmente en el 5%, para determinadas entregas, importaciones y adquisiciones intracomunitarias de energía eléctrica, regulado en el artículo 18 del Real decreto ley 11/2022, de 25 de junio, por el que se adoptan y se prorrogan

determinades mesures per a respondre a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna, per a fer front a situacions de vulnerabilitat social i econòmica, i per a la recuperació econòmica i social de l'illa de la Palma; (ii) el tipus aplicable a determinats productes energètics i additius i, en particular, als enumerats en l'article 15 del Reial decret llei 6/2022, de 29 de març, pel qual s'adopten mesures urgentes en el marc del Pla nacional de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna, de tal manera que passen de suportar un tipus general, del 21%, a un de reduït; (iii) l'impost especial sobre l'electricitat, el tipus de gravamen del qual se situa de manera temporal en el 0,5%, conformement al que disposa l'apartat un de la disposició final trenta-sisena del referit Reial decret llei 6/2022, de 29 de març; o (iv) a l'impost especial sobre hidrocarburs, que es regula en l'article 50 de la referida Llei 38/1992, de 28 de desembre, aplicable als combustibles d'ús general i, en particular, a les gasolines sense plom de qualsevol octanatge, als gasoils, al GLP i al gas natural.

Aquesta llei insta el govern a la tramesa a les Corts Generals, en el termini de tres mesos, d'un projecte de llei de reforma fiscal que permeta la reducció dràstica de la càrrega tributària que pesa sobre l'energia, especialment sobre l'electricitat i els carburants.

Aquesta llei s'estructura en un article únic, una disposició addicional, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

Així doncs, basant-se en el que es disposa en el Reglament de les Corts Valencianes, el Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana propone la proposició de llei següent perquè siga presentada davant la Mesa del Congrés dels Diputats:

Article únic

Modificació de la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica

U. Es modifica l'article 1 de la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, que queda redactat de la manera següent:

«Article 1. Objecte de la llei

Aquesta llei té per objecte assentar les condicions mínimes que permeten desenvolupar i potenciar la sobirania energètica d'Espanya, mitjançant la investigació, l'exploració, l'aprofitament i la posada a la disposició d'energia barata, abundant, fiable, sostenible, eficient i neta, amb la finalitat de minimitzar la dependència energètica i possibilitar el creixement econòmic present i futur i el benestar dels espanyols.»

Dos. Es modifica l'article 2 de la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, que queda redactat de la manera següent:

«Article 2. Principis rectors

El desplegament d'aquesta llei està regit pels principis següents:

a) Garantia de la prosperitat dels espanyols i de l'interès nacional d'Espanya.

determinadas medidas para responder a las consecuencias económicas y sociales de la guerra en Ucrania, para hacer frente a situaciones de vulnerabilidad social y económica, y para la recuperación económica y social de la isla de La Palma; (ii) el tipo aplicable a determinados productos energéticos y aditivos y, en particular, a los enumerados en el artículo 15 del Real decreto ley 6/2022, de 29 de marzo, por el que se adoptan medidas urgentes en el marco del Plan nacional de respuesta a las consecuencias económicas y sociales de la guerra en Ucrania, de tal manera que pasen de soportar un tipo general, del 21%, a uno reducido; (iii) el impuesto especial sobre la electricidad, cuyo tipo de gravamen se sitúa de forma temporal en el 0,5%, conforme a lo dispuesto por el apartado uno de la disposición final trigésimo sexta del referido Real decreto ley 6/2022, de 29 de marzo; o (iv) al impuesto especial sobre hidrocarburos, que se regula en el artículo 50 de la referida Ley 38/1992, de 28 de diciembre, aplicable a los combustibles de uso general y, en particular, a las gasolinas sin plomo de cualquier octanaje, los gasóleos, el GLP y el gas natural.

La presente ley insta al gobierno a la remisión a las Cortes Generales, en el plazo de tres meses, de un proyecto de ley de reforma fiscal que permita la reducción drástica de la carga tributaria que pesa sobre la energía, especialmente sobre la electricidad y los carburantes.

La presente ley se estructura en un artículo único, una disposición adicional, una disposición derogatoria y cuatro disposiciones finales.

Así pues, con base en lo dispuesto en el Reglamento de las Cortes Valencianas, el Grupo Parlamentario Vox Comunidad Valenciana propone la siguiente proposición de ley para su presentación ante la Mesa del Congreso de los Diputados:

Artículo único

Modificación de la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética

Uno. Se modifica el artículo 1 de la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética, que quedará redactado de la siguiente forma:

«Artículo 1. Objeto de la ley

Esta ley tiene por objeto sentar las condiciones mínimas que permitan desarrollar y potenciar la soberanía energética de España, mediante la investigación, exploración, aprovechamiento y puesta a disposición de energía barata, abundante, fiable, sostenible, eficiente y limpia, con el fin de minimizar la dependencia energética y possibilitar el crecimiento económico presente y futuro y el bienestar de los españoles.»

Dos. Se modifica el artículo 2 de la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética, que quedará redactado de la siguiente forma:

«Artículo 2. Principios rectores

El desarrollo de esta ley estará regido por los siguientes principios:

a) Garantía de la prosperidad de los españoles y del interés nacional de España.

- b) Sobirania energètica
- c) Centralitat de l'ésser humà en la naturalesa i la protecció de la salut de les persones.
- d) Rigor científic basat en l'evidència i no aplicació d'esquemes ideològics no contrastats a l'economia i la societat espanyoles.
- e) Preservació del medi natural i de la diversitat biològica.
- f) Protecció del medi rural i del sector productiu primari.
- g) Foment de la indústria nacional.»

Tres. Es modifica l'article 3 de la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, que queda redactat de la manera següent:

«Article 3. Objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, energies renovables i eficiència energètica

Els objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, de penetració d'energies d'origen renovable en el consum d'energia final i de proporció de generació a partir d'energies d'origen renovable en el sistema elèctric s'han d'acomodar a la necessitat d'assegurar la soberanía energètica d'Espanya i de protegir els interesses nacionals, incentivant models menys emissors.»

Quatre. Se suprimeix l'article 9.

Cinc. Se suprimeix l'article 10.

Sis. Se suprimeix l'article 11.

Set. Se suprimeix l'article 14.

Vuit. Se suprimeix l'article 29.

Nou. Es modifica la disposició addicional setena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setena. Reducció de la càrrega fiscal sobre l'energia

En el termini de tres mesos des de l'aprovació d'aquesta llei, el govern ha de trometre a les Corts Generals un projecte de llei de reforma tributària que escometa una reducció dràstica de la fiscalitat energètica, amb especial incidència en els sectors de l'electricitat i dels carburants, amb la finalitat que el sistema fiscal coadiuva a la consecució de la soberanía energètica d'Espanya i a la posada a la disposició d'energia barata, abundant, fiable, sostenible, eficient i neta.»

Deu. Se suprimeix la disposició transitòria segona.

Onze. Se suprimeix la disposició final cinquena.

Disposició addicional única

Denegació de sol·licituds a l'empara de la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica

Poden tornar a formular-se les sol·licituds d'exploració, investigació i explotació d'hidrocarburs, incloses les activitats que utilitzen la fracturació hidràulica d'alt volum; d'investigació i aprovechament de jaciments de minerals radioactius; d'explotació, permisos, concessions, pròrrogues

- b) Soberanía energética

c) Centralidad del ser humano en la naturaleza y protección de la salud de las personas.

d) Rigor científico basado en la evidencia y no aplicación de esquemas ideológicos no contrastados a la economía y la sociedad españolas.

e) Preservación del medio natural y de la biodiversidad.

f) Protección del medio rural y del sector productivo primario.

g) Fomento de la industria nacional.»

Tres. Se modifica el artículo 3 de la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética, que quedará redactado de la siguiente forma:

«Artículo 3. Objetivos de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero, energías renovables y eficiencia energética

Los objetivos de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero, de penetración de energías de origen renovable en el consumo de energía final y de proporción de generación a partir de energías de origen renovable en el sistema eléctrico se acomodarán a la necesidad de asegurar la soberanía energética de España y de proteger los intereses nacionales, incentivando modelos menos emisores.»

Cuatro. Se suprime el artículo 9.

Cinco. Se suprime el artículo 10.

Seis. Se suprime el artículo 11.

Siete. Se suprime el artículo 14.

Ocho. Se suprime el artículo 29.

Nueve. Se modifica la disposición adicional séptima, que quedará redactada de la siguiente forma:

«Disposición adicional séptima. Reducción de la carga fiscal sobre la energía

En el plazo de tres meses desde la aprobación de esta ley, el gobierno remitirá a las Cortes Generales un proyecto de ley de reforma tributaria que acometa una reducción drástica de la fiscalidad energética, con especial incidencia en los sectores de la electricidad y de los carburantes, con la finalidad de que el sistema fiscal coadyuve a la consecución de la soberanía energética de España y a la puesta a disposición de energía barata, abundante, fiable, sostenible, eficiente y limpia.»

Diez. Se suprime la disposición transitoria segunda.

Once. Se suprime la disposición final quinta.

Disposición adicional única

Denegación de solicitudes al amparo de la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética

Podrán volver a formularse las solicitudes de exploración, investigación y explotación de hidrocarburos, incluidas las actividades que utilicen la fracturación hidráulica de alto volumen; de investigación y aprovechamiento de yacimientos de minerales radiactivos; de explotación, permisos, concesiones, prórrogas,

o concessions dels recursos de carbó, i d'explotació, permisos o concessions regulades per la legislació minera que hagen sigut denegades a l'empara del que hi ha previst en els preceptes suprimits per aquesta llei.

Disposició derogatòria única

Derogació normativa

Queden derogades totes les normes d'igual o inferior rang en el que contradiguin o s'oposen a aquesta llei.

Disposició final primera

Modificació de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del govern, que queda redactada de la manera següent:

Es modifica la lletra *h* del article 26.3 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del govern, que queda redactada de la manera següent:

«*h)* Transcendència en relació amb el clima i al medi natural , que ha de ser apreciada amb criteris de racionalitat i evidència científica, i conformement a principis de ben comú, sobirania nacional i protecció de l'economia espanyola.»

Disposició final segona

Títol competencial

Aquesta llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.25.^a de la Constitució espanyola.

Disposició final tercera

Habilitació per al desenvolupament reglamentari

El govern ha d'adoptar les disposicions reglamentàries necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta llei, i mantenir la vigència sobre la matèria les disposicions vigents que no s'oposen al que es disposa en aquesta llei.

Disposició final quarta

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Boletín Oficial del Estado*.

Palau de les Corts Valencianes
València, 19 d'octubre de 2022
Ana María Cerdán Martínez
Ana Vega Campos

concesiones, prórrogas o concesiones de los recursos de carbón, y de explotación, permisos o concesiones reguladas por la legislación minera que hayan sido denegadas al amparo de lo previsto en los preceptos suprimidos por la presente ley.

Disposición derogatoria única

Derogación normativa

Quedan derogadas todas las normas de igual o inferior rango en lo que contradigan o se opongan a la presente ley.

Disposición final primera

Modificación de la Ley 50/1997, de 27 de noviembre, del gobierno, que quedará redactada de la siguiente forma:

Se modifica la letra *h* del artículo 26.3 de la Ley 50/1997, de 27 de noviembre, del gobierno, que quedará redactada de la siguiente forma:

«*h)* Trascendencia con relación al clima y al medio natural, que deberá ser apreciada con criterios de racionalidad y evidencia científica, y con arreglo a principios de bien común, soberanía nacional y protección de la economía española.»

Disposición final segunda

Título competencial

Esta ley se dicta al amparo del artículo 149.1.25.^a de la Constitución española.

Disposición final tercera

Habilitación para el desarrollo reglamentario

El gobierno adoptará las disposiciones reglamentarias necesarias para la aplicación y desarrollo de la presente ley, manteniendo su vigencia las disposiciones vigentes sobre la materia que no se opongan a lo dispuesto en la presente ley.

Disposición final cuarta

Entrada en vigor

Esta ley entrará en vigor al día siguiente de su publicación en el *Boletín Oficial del Estado*.

Palau de les Corts Valencianes
València, 19 de octubre de 2022
Ana María Cerdán Martínez
Ana Vega Campos